

MÚSICA

La lluna en un cove

Clara Vilaseca Costa

De finals de gener fins a mitjans de març d'enguany ha tingut lloc, a Sabadell, la preparació i posada en escena de l'òpera "La lluna en un cove" del compositor Albert Carbonell, interpretada pels nens i nenes de diferents escoles de la ciutat. Ja fa temps que la posada en escena d'una òpera infantil es produeix, a la nostra ciutat, amb una regularitat anual. Nosaltres hi participem per primera vegada i no voldríem deixar passar l'ocasió sense donar a conèixer als lectors quina és la valoració que fem d'aquest esdeveniment.

Els professors de música de cada escola preparem, durant la setmana, les cançons del cor de l'òpera amb un grup reduït d'alumnes voluntaris, al nostre centre. El conservatori, per la seva part, prepara els alumnes que participen en l'orquestra, els cantants solistes i també alguns cantants del cor. Els divendres els nens del cor i els professors de les escoles ens trobem, a Ca l'Estruch, per assajar tots junts sota la direcció de Jaume Sala i amb l'acompanyament pianístic de Glòria Peig. La primera mitja hora d'assaig en Jaume treballa les veus del cor, com si d'un únic i magnífic instrument es tractés, amb exercicis de respiració, ressonància, articulació, afinació, etc., que sempre introdueix amb la dinàmica del joc, sense gaire explicacions verbals però amb molta gestualitat i imitació. Li és fàcil d'engrescar els alumnes amb aquests exercicis, proposant-los reptes mitjançant situacions imaginàries, com quan ell "agafa" dins la mà el so, com una pilota, i el fa girar en hèlix per tal que els nens, en seguir els seus moviments, en variïn l'altura i, sense adonar-se'n, aconseguixin uns aguts altíssims, sobretot, quan la pilota és llençada amb força cap al cel. O quan els proposa jocs rítmics amb consonants aspirades per a treballar la respiració. En acabar el joc, comença la música fent-los cantar canons a diferents veus i apujant-los progressivament de to per tal de treballar el registre agut. Finalment, arriba el treball de les peces corals de l'òpera. Cançons a una, dues i fins a tres veus, que van emfasitzant, puntualment, els moments decisius de la trama. Una trama que ens parla d'un príncep de l'edat mitjana enamorat de la lluna. El treball es fa lentament i amb un alt grau d'exigència. El director parla en un volum molt baix i manté els 140 nens en un silenci admirable durant l'hora i mitja d'assaig. Quan alguns trenquen el silenci, ell s'atura, s'espera i aprofita per fer algun comentari alligador referit a la importància del respecte i de la feina ben feta. Sense oblidar que són nens, se'ls tracta amb serietat i rigor tenint en compte que formen part d'un projecte seriós: la representació i estrena d'una òpera. Els nens, no gaire avesats a que se'ls consideri així, responen, la majoria, amb la mateixa moneda que se'ls paga: serietat en el treball, dedicació en la preparació i entusiasme en el projecte.

Mancats com n'estem de casos semblants, ens alegrem de participar en un projecte, l'elaboració del qual està basat en l'esforç col·lectiu i en el treball constant i discret de tants professionals dedicats a la música. D'una banda tenim el treball creatiu de l'autor, l'Albert Carbonell, el qual, emprant un llenguatge entenedor i senzill, realitza una obra musicalment sòlida i de gran atractiu. Les melodies són clares i boniques, amb una tractament acurat del ritme, l'harmonia i la instrumentació. De l'altra, el treball literari i dramàtic del llibretista, Ricard Carbonell, que, a partir d'una narració pròpia, elabora el llibret. Dos personatges

Albert Carbonell

principals: El príncep i el carceller encarnen visions oposades. El príncep rebutja els avantatges terrenals: riqueses, poder, la possessió d'una dona -entre d'altres- per unir-se amorosament amb la lluna; el carceller, aliat seu, sap gaudir, en canvi, amb destresa i bonhomia dels plaers de la terra. Un dels moments més brillants de l'obra és l'escena del banquet que el carceller ofereix al príncep empresonat, on cada plat és associat a una obra del repertori de la música culta occidental (un "ocell al foc" de Stravinsky, una "oca" de Ravel, un "brindis" de Verdi, una "truita" de Schubert, una fruita de "les quatre estacions" de Vivaldi...). Al treball creatiu dels autors se suma el dels diferents professionals implicats en el projecte així com el dels nens que són els principals intèrprets de l'obra. Aquests han "crescut", han millorat i s'han superat i, amb ells, també ho ha fet l'obra en anar madurant i esdevenir real per poder ser presentada davant el públic que, no ho dubteu, l'ha acollida com un preciós regal. ●